

sugerują, że rośliną żywicielską jest *Carex magellanica* LAM. Informacja ta wydaje się zaskakująca, gdyż większość gatunków rodzaju żeruje na *Euphorbiaceae*, *Geraniaceae*, *Linaceae* i *Cistaceae* (WARCHAŁOWSKI 1995: *ibid.*).

W Polsce wykazywana była z Pobrzeża Bałtyku, Pojezierza Mazurskiego, Niziny Mazowieckiej i Białowieży, a ponadto z dwóch krain, w których jej występowanie zostało (BURAKOWSKI i in. 1991: *ibid.*) poddane w wątpliwość – Roztocza i Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej. Wszystkie wiarygodne obserwacje pochodziły sprzed ponad 70 lat, zaś w „Wykazie zwierząt Polski” (MROCKOWSKI, STEFAŃSKA 1991: *Coleoptera* – chrząszcze. [W:] Wykaz zwierząt Polski, Tom III. Krakowskie Wydawnictwo Zoologiczne, Kraków: 7-197) gatunek oznaczono jako znany jedynie z piśmiennictwa. Figuruje na czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce (PAWŁOWSKI i in. 2002: *Coleoptera* Chrząszcze. [W:] Czerwona lista zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce. Inst. Ochr. Przyr. PAN, Kraków: 88-110), w kategorii zagrożenia EN (zagrożony).

Dwa stanowiska tego gatunku odnaleźliśmy na pojeziornych torfowiskach przejściowych: – Pojezierze Pomorskie: rez. „Bocheńskie Błoto” ad Sporysz (XV36), 28 V 2005 – 3 exx., czerpakiem z *Ledum palustre* L., 5–29 V 2005 – 5 exx., pułapki Barbera na mszarze *Sphagnum fallax* (KLINGGR.) KLINGGR. i *Carex rostrata* STOKES, leg. et coll. A. GAWROŃSKI; rez. „Golcowe Bagno” ad Golce (WV91), 4 VI 2005 – 5 exx., wyplaszane z torfowców, leg. et coll. R. RUTA.

Gatunek nowy dla Pojezierza Pomorskiego. Poszukiwania powtórzone w rez. „Bocheńskie Błoto” w końcu czerwca nie przyniosły rezultatu, co może sugerować, że *A. erichsoni* ma krótki okres pojawu. Obok słabego stopnia zbadania koleopterofauny północnej Polski może to być przyczyną ubóstwa informacji o stanowiskach tego gatunku w kraju.

Za konsultację merytoryczną dziękujemy Panu prof. dr. hab. Lechowi BOROWCOWI.

Rafał RUTA, Inst. Zool. UW., Wrocław
Arkadiusz GAWROŃSKI, Poznań

424. *Megachile genalis* MORAWITZ, 1880 (*Hymenoptera: Apoidea: Megachilidae*) w Polsce – nowe stanowisko oraz pierwsze stwierdzenie gniazdowania w spróchniałym drewnie

Megachile genalis MORAWITZ, 1880 (*Hymenoptera: Apoidea: Megachilidae*) in Poland – new locality and the first report on nesting in rotten wood

KEY WORDS: *Hymenoptera*, *Apoidea*, *Megachilidae*, *Megachile genalis*, nesting, rotten wood, new record, NE Poland.

Miesiarka *Megachile genalis* MOR. jest gatunkiem palearktycznym o bardzo rozległym zasięgu, obejmującym umiarkowane szerokości geograficzne Eurazji, od Hiszpanii po Japonię. Liczne stanowiska tej pszczoły znane są z Europy Środkowej, zwłaszcza z Niemiec, Austrii i Węgier, jednak w Polsce gatunek stwierdzony został do tej pory tylko raz, w Ojcowskim Parku Narodowym (CELARY, WIŚNIEWSKI 2002: *Pol. Pis. ent.*, 71: 145-149), mimo że wykazywany był ze wszystkich krajów ościennych oprócz Białorusi.

M. genalis została odnaleziona w Polsce północno-wschodniej:

– Tykocin Stomianka (UTM: FE10), 27 XII 2002 – 1 ♀, ze spróchniałego pieńka *Betula pendula* ROTH., wylęg postaci dorosłej w hodowli – luty 2003, leg. C. BYSTROWSKI, coll. A. OLEKSA.

Podkreślić należy, że owad został wyhodowany z gniazda zbudowanego w korytarzu w spróchniałym drewnie. Jest to pierwszy znany fakt lęgów w tego rodzaju substracie. Dotychczas budowę gniazd obserwowano wyłącznie w pustych w środku łodygach roślin (RUHNKE 2000: Mitt. dtsh. Ges. allg. angew. Ent., 12: 513-516.; BANASZAK, ROMASENKO 2001: Megachilid Bees of Europe. Wyd. AB, Bydgoszcz. 240 ss).

Wobec faktu występowania *M. genalis* w Rosji (najdalej na północ w okolicach St. Petersburga) i na Ukrainie, prawdopodobne wydaje się odkrycie nowych stanowisk także w innych częściach Polski, a także na Białorusi, Łotwie i w Estonii, skąd dotychczas gatunek nie był podawany.

CEZARY BYSTROWSKI, Inst. Bad. Leśn., Warszawa
ANDRZEJ OLEKSA, Inst. Biol. i Ochr. Środ. UKW, Bydgoszcz

425. *Calosota agrili* NIKOLSKAYA – nowy dla Polski gatunek bleskotki (*Hymenoptera: Eupelmidae*) wyhodowany z *Agrilus salicis* FRIVALDSZKI (*Coleoptera: Buprestidae*)

Calosota agrili NIKOLSKAYA – the chalcid wasp new to the fauna of Poland (*Hymenoptera: Eupelmidae*) reared from *Agrilus salicis* FRIVALDSZKI (*Coleoptera: Buprestidae*)

KEYWORDS: *Hymenoptera, Eupelmidae, Calosota agrili, Coleoptera, Buprestidae, Agrilus salicis*, Central Poland, fauna, host record.

Rodzina *Eupelmidae* należy do średnio licznych w obrębie nadrodziny *Chalcidoidea* (*Hymenoptera*). W świecie opisano dotąd około 750 gatunków występujących głównie w tropikach; w Polsce wykazano zaledwie 11. W rodzaju *Calosota* CURTIS, 1836 stwierdzono w faunie krajowej zaledwie 2 gatunki (WIŚNIEWSKI 1997: [W:] RAZOWSKI J. (red.): Wykaz zwierząt Polski, Tom V. ISEZ PAN, Kraków: 146).

Bleskotka *Calosota agrili* NIKOLSKAYA, 1952 została opisana na podstawie okazów wyhodowanych z nie rozpoznanego bliżej gatunku opiętka *Agrilus* sp. z okolic Sankt Petersburga (NIKOLSKAJA 1952: Chalcidy fauny SSSR. AN SSSR, Moskwa – Leningrad. 574 ss.). Pierwsze pewne informacje o żywicielu tej bleskotki udało się uzyskać w trakcie hodowli prowadzonych przez drugiego autora.

Okazy zostały wyhodowane z materiału zebranego na skraju Puszczy Kozienickiej:

– Nizina Mazowiecka, Wilczkowice Górne (UTM: EC32), I/II 2005 – 3 ♀ ♀, z poczwerek znalezionych w żerowiskach opiętka *Agrilus salicis* FRIV. Poczwarki zebrano z martwych pędów wierzby wiciowej *Salix viminalis* L. w końcu stycznia 2005 roku. Na początku lutego wyhodowano imagines. Wierzby z których pozyskano żerowiska, rosły pomiędzy wałami przeciwpowodziowymi a rzeką Wisłą, tworząc zarośla wiklinowe.

Gatunek ten nie był wcześniej notowany na terenie Polski, choć znany jest z krajów ościennych. Jego dotychczasowe stanowiska znane są z: Rosji (okolice Sankt Petersburga, okręg woroneski i wołgogradzki), Ukrainy (TRJAPICYN 1978: [W:] MEDVEDEV G. C. (red.):